

Diversiteit op de Wageningse boekenmarkt

maandag 21 april 2008

WAGENINGEN – Het was druk tijdens de jaarlijkse Wageningse boekenmarkt. Bij sommige kramen was het zelfs af en toe dringen. Vingers gleden over ruggen van boeken, soms haperend als er een titel of de naam van een schrijver herkend werd. Was de interesse gewekt, dan werd het desbetreffende boek opgepakt en keurend opengeslagen. Het aanbod, door boekenverkopers uit het hele land, bestond uit duizenden boeken in allerlei genres. Nooit gelezen of uitgelezen. De markt werd omlijst met optredens van diverse koren en voordrachten van dichters. Geschreven-, gesproken- of gezongen woord, liefhebbers kozen voor het stille woord, klank gegeven door Tülay uit Cyprus; van beroep...koffiedik lezeres!

door Mieke Mintjes

Een van de boekenverkopers was Ed Zwart uit Veenendaal. „Het is de eerste keer dat ik op deze markt sta. Sterker nog, het is zelfs de eerste keer dat ik buiten mijn woonplaats Veenendaal op een markt sta. Zoals ik het merk is alles goed georganiseerd. Ik vind het wel gezellig. Ja, ik heb al wat kopers gehad. Niet veel, maar toch... Och weet je, het is gewoon leuk om te doen. Vroeger las ik veel, maar de Nederlandse literatuur spreekt me niet meer zo aan. Nee, ik verkoop de literatuur liever. Gezellig! Ik heb wel mijn eigen bank mee genomen!" De grapjas lachte breeduit om zijn eigen mopje toen hij op de tweezitsbank bij zijn kraam wees.

Mevrouw Krechting uit Ede snuffelde de ongeveer honderd en vijftig kramen af, in de hoop een bepaalde roman te vinden. „Op zilveren vleugels, van Janet Dailey. Een prachtig verhaal over een aantal vrouwen die zich in de oorlog aanmelden als vliegenier. Grote kans dat ik het boek op deze markt vind," zei ze vol vertrouwen en zocht driftig verder.

Turkse koffie

Terwijl de zanggroepen stemming brengen met hun liederen, wachten mensen geduldig tot ze aan de beurt zijn voor het koffiedik lezen door "Tülay uit Cyprus". Vorig jaar was haar aanwezigheid zo'n succes, dat de organisatie haar weer uitnodigde. Sommige mensen zagen vorig jaar hun kans voorbij gaan, vanwege de drukte en kwamen dit keer extra vroeg naar de

boekenmarkt om zeker te zijn van een kort en gratis treffen met deze opmerkelijke vrouw. Voorzichtig nippen ze van het kopje koffie dat Paul; de echtgenoot van Tülay, heeft ingeschonken. „In Turkije is koffiedik lezen geliefd. Het wordt vaak binnenskamers gehouden. Tülay is met de helm geboren en heeft de gave van jongs af aan. Als koffie wordt een fijngemalen koffiesoort gebruikt, die niet oplost! Dat is belangrijk. Door van de koffie te drinken, krijgt het koffiedik een persoonlijke 'zetting'. Deze vormen worden door Tülay gelezen." Even later zitten we tegenover een breed lachende jonge vrouw. Geen zweverig type, maar een nuchter mens, dat gelijk met een charmant accent begint te vertellen. To the point, wel te verstaan! Het woord lezen kreeg er een nieuwe dimensie bij.